

Απόφαση 140/16.3.2020 ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Η επέλαση της επιδημίας του κορωνοϊού (Covid-19) ήρθε να δοκιμάσει, για άλλη μία φορά, με τρόπο σκληρό και ανηλεή της ηθικές και οικονομικές αντοχές, όσο και τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας, η οποία ακόμη ζει στην αποδρομή της μεγάλης οικονομικής κρίσης και αγωνίζεται να ορθοποδήσει σε όλα τα επίπεδα. Ο επαγγελματικός κλάδος των δικηγόρων που επλήγη σε θεσμικό και οικονομικό επίπεδο από την οικονομική ύφεση των τελευταίων δώδεκα περίπου ετών τόσο βαριά, ώστε μέτρησε σημαντικά περισσότερες εξόδους από εισόδους επαγγελματιών, και που ανέμενε καρτερικά, μαζί με τόσους άλλους, την επανεκκίνηση της οικονομίας για να διακρίνει επιτέλους επαγγελματική προοπτική, έρχεται για άλλη μία φορά αντιμέτωπος με το φάσμα της αγωνίας και της ανασφάλειας που προκαλεί η αναστολή της λειτουργίας τόσο των δικαστηρίων και των δημοσίων υπηρεσιών, όσο και των επιχειρήσεων. Και ενώ προς αντιμετώπιση της οικονομικής, αλλά και κοινωνικής διάστασης του προβλήματος εξαγγέλλεται καθημερινά από τους αρμοδίους η λήψη έκτακτων μέτρων για τη στήριξη των επαγγελματικών κλάδων που πλήττονται, ωστόσο, για ακόμη μία φορά, καμία ειδική μέριμνα δεν διαφαίνεται ότι σχεδιάζεται από το Κράτος για το χειμαζόμενο κλάδο των δικηγόρων. Και πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερω ότι, με δεδομένες τη φύση και τις συνθήκες του λειτουργήματος, οι δικηγόροι είναι ο κλάδος που πλήττεται όσο κανείς ίσως από τα μέτρα που έχουν ληφθεί: Γιατί η εργασία του μέσου μαχόμενου δικηγόρου είναι τόσο άρρηκτα δεμένη με τη λειτουργία δικαστηρίων και υπηρεσιών που χωρίς αυτά δεν μπορεί να εκτελεστεί, με συνέπεια να μην μπορεί να αμειφθεί. Ασφαλώς δε για τον ίδιο λόγο η προτεινόμενη «εργασία απ' το σπίτι» είναι εδώ άνευ αντικειμένου, εκτός ίσως για τους ποσοστιαία ελάχιστους εκείνους συναδέλφους που τελούν σε σχέση έμμισθης εντολής. Όμως την ίδια στιγμή που τα έσοδα εκμηδενίζονται και οι τραπεζικοί λογαριασμοί είναι ήδη σχεδόν μηδενικοί μετά την υπερδεκαετή οικονομική δοκιμασία, οι υποχρεώσεις προς Δημόσιο και τρίτους «τρέχουν».

Για τους λόγους αυτούς, πέραν των προφανών κοινωνικών, και κατ' εφαρμογή της Αρχής της Ισότητας, άκρως επιβεβλημένη είναι η άμεση και

πλήρης κρατική υποστήριξη και ενίσχυση του κλάδου μας, αναγκαία δε μέτρα προς τούτο προτείνονται και ζητούνται τα εξής:

1. Αναστολή όλων των φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων για όλο το χρονικό διάστημα αναστολής λειτουργίας δικαστηρίων και επιχειρήσεων και πλέον αυτού επί τέσσερις ακόμη μήνες και διακανονισμός των οφειλών που θα έχουν συσσωρευθεί ως τότε σε 12 άτοκες δόσεις.
2. Αναστολή της προκαταβολής φόρου για τη χρήση 2019 (εκκαθαριστικό 2020), αν η διακοπή της λειτουργίας των δικαστηρίων φθάσει μέχρι τα τέλη Μαΐου, αλλιώς περιορισμός της στο 50%.
3. Ρύθμιση αναλογικής μείωσης των φορολογικών τεκμηρίων για φέτος, ανάλογα με το διάστημα αναστολής των δικαστηρίων (π.χ. για χρόνο αναστολής ενός μήνα, κατά 1/12 κοκ).
4. Αναστολή πληρωμής όλων των λογαριασμών των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας τουλάχιστον για το χρόνο της αναστολής λειτουργίας δικαστηρίων και επιχειρήσεων.
5. Αναστολή υποχρεώσεων από συμβάσεις παροχής πίστωσης κάθε είδους προς όλα τα πιστωτικά ιδρύματα για όλο το χρονικό διάστημα αναστολής λειτουργίας δικαστηρίων και επιχειρήσεων και πλέον αυτού επί τέσσερις ακόμη μήνες.
6. Καταβολή επιδόματος ανεργίας ΟΑΕΔ σε όλους τους δικηγόρους για το χρόνο της αναστολής λειτουργίας δικαστηρίων και επιχειρήσεων και πλέον αυτού για έναν ακόμη μήνα, με προτεραιότητα στους νέους δικηγόρους και τις εγκύους.
7. Απαγόρευση όχλησης οφειλετών από εισπρακτικές εταιρίες για όλο το χρονικό διάστημα αναστολής λειτουργίας δικαστηρίων και επιχειρήσεων και πλέον αυτού επί τέσσερις ακόμη μήνες.
8. Κατάργηση της καταβολής προμήθειας σε τράπεζες για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές μεταξύ τραπεζών ώστε να αποσυμφορηθούν τα ταμεία των τραπεζών και να μη δημιουργείται

συνωστισμός (3-3,5€) και δυνατότητα πληρωμής των δόσεων του νόμου Κατσέλη μέσω ηλεκτρονικών συναλλαγών και όχι στο ταμείο.

Εκτιμούμε ότι μόνο με τη λήψη των παραπάνω μέτρων κατά την κρίσιμη αυτή περίοδο που διάγουμε, θα καταστεί δυνατή όχι μόνο η αξιοπρεπής διαβίωση των δικηγόρων και των οικογενειών τους, αλλά και η διαφύλαξη του κύρους και του ρόλου του δικηγόρου ως συλλειτουργού της δικαιοσύνης, τον οποίον η ίδια η Πολιτεία του έχει επιφυλάξει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΧΗΝΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ